

Нещодавно вийшов у світ перший випуск «Наукових записок Дрогобицької духовної семінарії», приурочений святкуванню 20-літнього ювілею семінарії. Це - збірник праць викладачів Дрогобицької духовної семінарії. «Наукові записки ДДС. Ювілейний випуск» поділено на три частини. В першій - наукові статті, для зручності згруповані в наступні тематичні секції: біблійно-богословська, патристично-філософська, літургійно-історична і пастирсько-канонічна. У другій частині – рецензії викладачів ДДС. У третій - перелік тем дипломних робіт випускників.

У вступному слові до Наукових записок ректор семінарії о. Мирон Бендик, зокрема, зазначає: «До цієї події ми йшли зі страхом і трепетом. Було багато дискусій – від однозначно позитивного ставлення до іронічного. Для багатьох потрібно було переступити своєрідний психологічний бар'єр: одна річ усні виклади, для яких використовуєш джерела відомих авторитетів, зовсім інша – авторський твір. Але факт створення цього збірника засвідчує про позитивне подолання згаданого бар'єру, важливий прорив до подальшої особистої творчості і пошуків нового. ... Є великі сподівання на творення в перспективі специфічної дрогобицької школи богословлення, представники якої зроблять гідний внесок у помісне українське богослів'я. Для сприяння цьому сподіваємося продовжити подібні публікації в майбутньому».

При всій розмаїтості піднятих авторами тем можна зауважити спільні риси, які сформувалися за двадцять років співпраці і незліченних дискусій. Такими рисами є відчутний пієтет до рідної київської традиції, прагнення глибше її пізнати і ввести в науковий обіг багато термінів, народжених у цій традиції. Іншою спільною рисою є спірання в дослідженнях на візантійську спадщину, з «лона» якої і постала традиція київська.

У біблійно-богословській секції о. Ігор Цмоканич, викладач біблістики, подає концептуальну статтю щодо застосування до біблійних досліджень історично-критичного методу. Важливою є спроба оцінити ті позитиви, якими збагатило пізнання Божого Одкровення застосування цього методу. Дві наступні дві статті цього блоку присвячені еклезіології нашої Церкви. Отець доктор Роман Андрійовський розглядає період Берестейської Унії, аналізуючи еклезіологічні погляди її яскравого представника –

митрополита Іпатія Потія. А отець доктор Мирон Бендик аналізує еkleзіологію Церкви впродовж періоду підпілля і виходу з нього у XX столітті. Морально-богословські проблеми у світлі східної традиції розглядає отець ліценціат Тарас Кoberинко. Парадигмою для його статті послужило «Слово про закон і благодать» митрополита Київського XI століття Іларіона. Патристично-філософський блок представлений статтями о. Романа Федька, Богдана Завідняка і Романа Славича. Отець доктор Роман розкриває патристичний аспект творчості митрополита Андрея Шептицького, і це, безперечно, є новаторською спробою подолати усталений стереотип про Шептицького як виключно схоласта. Оригінальною є також стаття пана доктора Богдана Завідняка про філософа Петра Ліницького, якою він вносить свій вклад у розкриття імен незаслужено забутих славетних наших земляків. Пан Роман Славич знайомить читачів із зародженням і розвитком ідеї Києва як Другого Єрусалиму у X–XVII ст.

У літургійно-історичному блоці доктор Ендрю Квінлан занурює нас у минувшину і розкриває патристичні джерела гімнографії IV століття. Пан ліценціат Микола Мисів переносить нас у XIV століття і знайомить із літургійним мисленням візантійського богослова Миколи Кавасили у його коментарі на Чин освячення храму. Викладач богослов'я ікони і сам іконописець отець Михайло Олійник у своїй статті висвітлює вплив еkleзіологічної помісності Церкви на місцеву традицію іконописання. Очевидно вражаючою буде стаття викладача релігієзнавства отця ліценціата Юрія Хамуляка з порівнянням християнської Ісусової молитви з індуїстськими мантрами джапа-йоги. Пан Ігор Шумей з філологічної точки зору розкриває значення слова як феномену українського християнства.

У пастирсько-канонічному блоці читач знайде статті з пастирським прочитанням тих елементів київської традиції, які прийнято вважати духовними. Таким новаторським підходом позначені статті о. ліценціата Івана Гаваня під назвою «Пастирська парресія св. Теодосія Печерського» і о. ліценціата Степана Угриня «Дар розрізнення думок у традиції Києво-Печерського Патерика». Як завжди актуальною є спдщина митрополита Андрея Шептицького. Її дослідженню присвячені три статті – о. ліценціата Олега Кекоша під назвою «Провідні ідеї духовно-морального та патріотичного виховання української молоді у творах митрополита Андрея Шептицького», п. Мар'яни Бісик «Психологічні аспекти подолання наслідків психотравми та значення для цього духовної літератури (на прикладі творів митрополита Андрея Шептицького)» та пана доктора Олега Цимбалюка «Бачення митрополитом Андреем Кодексу Канонів для Східних Церков». Підхід останнього автора особливо цікавий, позаяк ідеться про профетичний характер багатогранної харизми митрополита. І наостанок стаття, автор якої відгукується на найсучасніші виклики для пастирства Церкви. Це стаття отця ліценціата Василя Вербіцького «Проповідь Євангелія і засоби масової інформації. Можливості і виклики».

Нагадуємо, що у 2016 р.Б. Дрогобицька духовна семінарія блаженних священномучеників Северина, Якима і Віталія [відзначає свій 20-літній ювілей](#). З цієї нагоди впродовж 2016-2017 навчального року передбачено ряд заходів. Зокрема, 14 жовтня 2016 р.Б. в Дрогобицькому муздрамтеатрі відбудеться Урочиста Академія, а 15 жовтня 2016 о 10.00 у Катедральному храмі Пресвятої Трійці – Архиєрейська Божественна Літургія. На

грудень 2016 р. заплановано наукову конференцію студентів греко-католицьких духовних семінарій в Україні, про яку буде повідомлено додатково.

Див. зміст:[{gallery}events/naukovi-zapysky/1{/gallery}](#)